

通知

界定区域全面经济伙伴关系协定内的货物原产地规则

根据政府 2017 年 8 月 18 日第 98/2017/ND-CP 号议定，界定工商部的职能、任务、权力和组织结构；

根据政府于 2018 年 3 月 8 日颁布的第 31/2018/ND-CP 号议定，详细规定关于货物原产地的对外贸易管理法；

实施于 2020 年 11 月 15 日线上签署之区域全面经济伙伴关系协定；

根据进出口局局长的建议；

工商部部长颁行界定区域全面经济伙伴关系协定内之货物原产地规则的通知。

第一章

总则

第一条、调整范围

此通知界定区域全面经济合作伙伴关系协定内的货物原产地规则（以下称为 RCEP 协定）。

第二条、适用对象

此通知适用于：

1. 签发货物原产地证书（C/O）的组织、机构。
2. 商人。
3. 有关进出口货物原产地的个人、组织、机关。

第三条、词语解释

根据本通知的规定，下列词语解释如下：

1. 水产养殖是指对从卵、鱼苗、鱼虫和鱼卵等胚胎开始，对包括鱼、软体动物、甲壳动物、其他水生无脊椎动物及水生植物在内的水生生物的养殖。通过有序畜养、喂养或防止食肉动物掠食等方式，对饲养或生长过程加以干预，以提高产量；
2. CIF 是指包括运抵进口国进境口岸或地点并含保险费和运费在内的进口货物价值。
3. 主管部门是指由缔约国指定并通知给其他缔约国的政府机关或组织。

4. *FOB* 是指包括将货物运抵最终出境口岸或地点（无论以何种运输方式）并含运输费用在内的船上交货价值。
5. *相同及可互换的货物或材料*是指为商业目的可互相替换、其性质实质相同的货物或材料。
6. *公认会计原则*是指在一个缔约国境内有关记录收入、成本、费用、资产和负债、信息披露以及编制财务报表方面获一致性公认或应用的会计原则。公认会计原则既包括普遍适用的概括性指导原则，也包括详细的标准、惯例及程序；
7. *货物*是指任何商品、产品、物品或材料。
8. *原产地证书签发组织、机关*是由缔约国指定或授权以签发原产地证书及必须根据本通知的规定通知至其他缔约国。
9. *原材料*是指在生产另一货物的过程中所使用的货物。
10. *非原产货物或者非原产材料*是指不符合本通知规定的原产地规则的货物或材料。
11. *原产货物或原产材料*是指符合本通知规定的原产地规则的货物或材料。
12. *生产商*是指从事货物生产的人或法人实体。
13. *生产*是指获取货物的方式，包括种植、开采、收获、耕种、饲养、养殖、提取、采摘、采集、狩猎、捕捞、水产养殖、诱捕、捕获、制造、生产、加工或装配的货物。

第四条、越南货物原产地认证与检验

1. 与本通知共同发布的附录：
 - a) 附录一：产品特定规则。
 - b) 附录二：原产地证明文件的最低信息要求清单。
 - c) 附件三：RCEP 出口版原产地证书模板及补充原产地证书申报模板。
 - d) 附录四：有条件税差的货物清单。
2. 签发 RCEP 版原产地证书的越南组织、机构名单将上传到工商部的原产地管理和签发电子认证系统上，网址为 <https://ecosys.gov.vn>。签发 RCEP 版原产地证书的越南组织、机构根据工商部的指导下登记印章、签名样本及更新该印章及签名样本。
3. 货物原产地认证与检验程序按照政府 2018 年 3 月 8 日第 31/2018/ND-CP 号议定执行，该议定详细规定关于货物原产地的对外贸易管理法、各项货物原产地法规及本通知的规定。

第二章

货物原产地确定方式

第五条、原产货物

货物在以下情况下被视为原产货物：

23 Ni Sur Huỳnh Liên, Phường 10, Quận Tân Bình, TP. Hồ Chí Minh
G3.21.06 Greenbay, Số 7 ĐL Thăng Long, P.Mễ Trì, Q.Nam Từ Liêm, Hà Nội
热 线: +84 933 341 688 微 信: everwinservice LINE: everwin888

1. 根据本通知第 6 条，在一缔约国境内完全获得或生产的货物。
2. 货物在一缔约国境内生产仅使用来自一个或一个以上缔约国的原产材料。
3. 货物在一缔约国境内生产，使用非原产材料并符合本通知附录一的规定。

第六条、完全获得或者生产的货物

根据本通知的第 5 条第 1 款规定，下列货物应当视为在一缔约国境内完全获得或生产的货物：

1. 在该缔约国境内种植、收获、采摘或收集的植物或植物产品（包括果实、花卉、蔬菜、树木、海藻、菌类和植物）。
2. 在该缔约国境内出生并饲养的活体动物。
3. 从该缔约国境内饲养的活体动物中获得的货物。
4. 在该缔约国境内通过狩猎、诱捕、捕捞、耕种、水产养殖、收集或捕获直接获得的货物。
5. 从该缔约国境内之土壤、水域、海床或海床底土提取或得到的但不包括本条的第 1 至第四款范围的矿物质或其他天然生成物质。
6. 由该缔约国的船只（在该缔约国注册并且有权悬挂该缔约国旗帜）或由该缔约国或该缔约国的个人、法人实体从缔约国和非缔约国领海以外的水域、海床或海床底土获得的海洋渔获产品和其他货物，在符合国际法规定且从缔约国和非缔约国的专属经济区捕捞的海洋渔获产品及其他海洋生物的情况下，则该缔约国或该缔约国的个人、法人实体应当有权开发该专属经济区。对于其他产品，该缔约国或该缔约国的个人、法人实体应当依据国际法有权开采相关海床和海床底土。
7. 该缔约国船只依照国际法在其他海域获得的海洋渔获产品和其他海洋生物；
8. 在该缔约国加工船仅使用本条第六或第七款所述的货物进行加工或制造的货物。
9. 在该缔约国生产或消费中产生的，仅适用于废弃处置、原材料回收或回收利用的废碎料；或者在该缔约国收集的仅适用于废弃处置、回收原材料或回收利用的旧货物。
10. 在该缔约国获取或生产货物，仅使用本条第 1 款至第 9 款所述的货物或其衍生品。

第七条、累积

本通知第 5 条规定的货物及材料在另一缔约国用作生产其他货物或材料的原材料，应被视为原产于制成品或材料加工、处理的缔约国。

第八条、区域价值成分计算

1. 本通知附件一规定的货物区域价值成分 (RVC)，应当按下列公式之一计算：
 - a) 间接计算公式：

$$RVC = \frac{FOB - VNM}{FOB} \times 100$$

b) 直接計算公式：

$$RVC = \frac{VOM + \text{直接人工成本} + \text{直接經營費用成本} + \text{利潤} + \text{其他成本}}{FOB} \times 100$$

其中：

RVC 为货物的区域价值成分，以百分比表示。

FOB 是指第三条第 4 款所定义的 *FOB* 价值。

VOM 是指获得或自行生产并用于生产货物的原产材料、部件或产品的价值。

VNM 是指用于生产该货物的非原产材料价值。

直接人工成本包括工资、薪酬和其他员工福利。

直接经营费用成本是指经营的总体费用。

2. 本通知规定的货物价值依照 (GATT) 1994 关税与贸易总协定及海关估价协定进行计算。所有成本应当依照生产货物的缔约国适用的公认会计准则进行记录和保存。

3. 非原产材料价值：

a) 如果是进口原材料，就是原材料进口时的 *CIF* 价格。

b) 如果是缔约国境内生产的原材料，就是原材料生产商的销售价格。

4. 原产地不明的材料应当视为非原产材料。

5. 下列费用可以从非原产材料价值或原产地不明的材料价值中扣除：

a) 将货物运至生产商的运费、保险费、包装费和货物运至生产商过程中产生的其他运输相关费用。

b) 除了已获免除、返还或以其他方式退还的部分之外的关税、税收和代理报关费。

c) 废品和排放处理成本，减去回收废料或副产品的价值。

6. 如未知本条第五款的 a 至 c 项所列的费用或费用凭据不足，则不得扣除此类费用。

第九条、原产地缔约国

1. 原产地缔约国是指其货物符合本通知第五条规定的缔约成员国。

2. 如果货物按照本通知第五条第 2 款的规定在一个缔约国境内生产，仅使用一个或多个缔约国的原产材料，且生产过程超出本通知第十条第 3 款规定的简单加工处理操作，则该货物的原产地就是出口的缔约国。
3. 如果货物属于本通知附录四规定的原产地附加规则内适用税差货物清单中的货物，并满足本通知第五条规定及内地价值成分（DVC）不低于 20% 的条件下，则该货物原产地就是出口缔约国。
4. 根据本条第 1 至第 3 款的规定如果出口缔约国未获确定为原产国，则出口缔约国的货物原产地应被确定为用于生产货物的原产材料总价值最高的缔约国。
5. DVC 按照本通知第八条规定的 RVC 公式进行计算。在计算 DVC 时，从其他缔约国进口的原产材料被视为非原产材料。

第十条、简单加工处理

1. “简单”是不需要特殊的技能、机械、设备或者特制的设备以开展活动。
2. “屠宰”应当被理解为仅是宰杀动物。
3. 下列操作应当视为简单的加工处理：
 - a) 为确保货物在运输或储存期间保持良好状态而进行的保存操作。
 - b) 为运输或销售而对货物进行的包装或展示。
 - c) 简单加工，包括筛选、过滤、排序、分类、磨锐、切割、纵切、研磨、弯曲、卷曲或开卷。
 - d) 在货物或其包装上粘贴或印刷标记、标签、标识或其他类似的用于区别的标志。
 - d) 仅用水或其他物质稀释，未实质改变货物的特性。
 - e) 将产品拆分成零件。
 - g) 屠宰动物。
 - h) 简单的涂漆和抛光操作。
 - i) 简单的去皮、去核或去壳。
 - k) 同种类或不同种类货物的简单混合。
 - l) 此款 a 至 k 项所述的两种或两种以上的操作组合。
4. 本条第 3 款所述的操作，当使用非原产材料以生产货物则视为不足以赋予该货物的原产资格。

第十一条、微小含量

1. 不满足本通知附录一所规定的税则归类改变要求的货物，只要该货物满足本章规定的其他适用要求，在下列情况下，仍视为原产货物：

a) 对于协调制度编码第一章至第九十七章规定的货物，用于货物生产且未满足税则归类改变要求的非原产材料价值不超过该货物 FOB 价值的 10%。上述非原产材料的价值应当根据本通知第 6 条第 3 款进行计算。

b) 对于协调制度编码第五十章至第六十三章规定的货物，用于货物生产且未满足税则归类改变要求的非原产材料的重量总和不超过该货物总重量的 10%。

2. 在应用区域价值成分计算公式时，本条第一款所述的非原产材料价值应当计入货物的非原产材料价值中。

第十二条、包装及包装材料

1. 对用于运输目的的包装材料和货物包装，在确定货物的原产资格时应被忽略。

2. 对用于零售目的及与货物统一归类的包装材料和货物包装，在确定货物的原产资格时应被忽略，只要：

a) 根据本通知第五条第 1 款规定在一缔约国境内完全获得或完全生产的货物。

b) 根据本通知第五条第 2 款规定在一缔约国境内仅使用来自一个或一个以上缔约国的原产材料来生产的货物。

c) 满足本通知附录一规定的税则归类改变要求或特定加工或制造工序要求的货物。

3. 如果货物遵循区域价值成分要求，在计算该货物的区域价值成分时，应当将该货物零售包装所使用的材料及包装价值视具体情况作为该货物的原产材料或非原产材料。

第十三条、配件、备件及工具

1. 随货物申报的配件、备件、工具及说明书或其他信息材料应当视为该货物的一部分，并且不考虑在确定该原产货物生产过程中所使用的所有非原产材料是否满足本通知附录一所规定的税则归类改变要求或特定加工或制造工序，只要：

a) 随货物申报的配件、备件、工具及说明书或其他信息材料未单独开具发票。

b) 随货物申报的配件、备件、工具及说明书或其他信息材料的数量和价值是该货物的定制惯例。

2. 如果本条第 1 款规定不可适用，当货物遵循区域价值成分要求计算货物的区域价值成分时，应当将随货物申报的配件、备件、工具及说明书或其他信息材料的价值视具体情况纳入原产材料或非原产材料的计算，只要：

a) 随货物申报的配件、备件、工具及说明书或其他信息材料未单独开具发票。

b) 随货物申报的配件、备件、工具及说明书或其他信息材料的数量和价值是该货物的定制惯例。

第十四条、间接材料

1. 不论在何处生产，间接材料应当视为原产材料，并且其价值应当为该货物生产商依照公认会计准则在记录中登记的成本。
2. 间接材料是指在另一货物的生产、测试或检验过程中使用，但未与另一货物构成物理作用，或在货物生产过程中用于维护厂房建筑或运行设备的货物，包括：
 - a) 燃料和能源。
 - b) 工具、模具和型模。
 - c) 用于维护设备与厂房建筑的备件与物料。
 - d) 在生产中使用或用于运行设备和维护厂房建筑物的润滑剂、油脂、合成材料和其他材料。
 - d) 手套、眼镜、鞋靴、衣服、安全设备和用品。
 - e) 用于测试或检验货物的设备、装置和用品。
 - g) 催化剂和溶剂。
 - h) 任何能够证明被使用在货物生产过程中以及是该生产过程的一部分但未构成该货物组成成分的其他材料。

第十五条、相同及可互换的货物或材料

如果相同及可互换的货物或材料被混合在一起，在确定相同及可互换的货物或材料是否为原产货物或材料时，应当通过将每项材料或货物进行物理分离，或者运用出口缔约国的公认会计准则所认可并在整个会计年度内使用的库存管理方法加以判定。

第十六条、生产过程中使用的材料

非原产材料在满足本通知所规定的要求并经过生产加工后被视为原产材料，无论该材料是否被后续生产商再进行生产加工。

第十七条、货物原产地的标准单元

1. 本通知适用的标准单元被视为一个特定货物及根据协调制度来确定货物归类时被视为货物的基本单元。
2. 如果在同一批运输货物中包含大量的可归类在同一税号下的相同产品，应当分别确定每个产品是否具备原产资格。

第十八条、直接运输

1. 根据本通知第五条规定，满足下列条件之一的货物应当保持其原产资格。
 - a) 货物直接从一出口缔约国运输至另一进口缔约国。

b) 货物运输途经除该出口缔约国和进口缔约国以外的一个或多个缔约国（以下称中间缔约国）或非缔约国，只要该货物：

b1) 除货物装卸、储存及其他为保管货物良好状态的必要操作或将货物运输至进口方的必要物流活动外，未在中间缔约国或非缔约国进行任何进一步的生产、加工。

b2) 在中间缔约国或非缔约国的海关机关监管之下。

2. 如果按照此条目第 1 款 b 项的规定以运输货物，应当按照进口缔约国海关的要求，提交中间缔约国或非缔约国的海关文件或其他适当文件以证明符合规定。

3. 此条目第 2 款规定所述的适当文件包括交货文件或货运单据，如航空运单、提单（B/L）、多式联运或联合运输单据、有关货物的原始商业发票副本、财务记录、未再加工证明或进口缔约国海关可能要求的其他相关文件。

第三章

货物原产地检查与认证

第十九条、货物原产地认证机制的总则

1. 越南原产货物出口至其他缔约国若持有本通知规定的原产地证书则获考虑给予享受在 RCEP 协定框架内的优惠关税待遇。

2. 从其他缔约国进口到越南的原产货物，在提交下列原产地证明的其中之一后，获考虑给予享受在 RCEP 协定框架内的优惠关税待遇：

a) 由原产地签证机构按照本通知第 21 及 22 条规定签发的原产地证书。

b) 由经核准出口商按照本通知第 21 及 22 条规定出具的原产地声明。

3. 根据此条目第 2 款 h 项规定，原产地声明应当：

a) 采用书面形式或其他形式，包括电子格式。

b) 包括本通知附录二规定的最低信息要求。

c) 自签发日起一年内有效。

d) 采用语言为英语，必须有声明人的名字与签字及签发日期。

第二十条、经核准出口商

1. 出口缔约国的主管部门应当采用原产地声明机制并依照其国内法规授予经核准出口商的资格。经核准出口商需要满足下列条件：

a) 依照出口缔约国的法规进行注册登记

h) 了解和掌握货物原产地规则。

c) 具备符合出口缔约国法规要求的出口资质。

d) 储存出口资料及具备风险管理系统。

d) 在经核准出口商为贸易商的情况下，必须取得生产商原产地声明以确认货物原产资格及在需要按规定核查货物原产地资格时提供相关资料。

e) 根据出口缔约国的法规具备完善的记账和信息储存制度。

2. 出口缔约国主管部门以书面或电子形式向经核准出口商签发批准文件及提供授权编码并根据此条目第 4 款公布经核准进口商的相关资讯。

3. 经核准出口商有权为获准签发原产地声明的特定货物自行签发原产地声明文件，并提供该批出口货物的相关文件。

4. 出口缔约国主管部门公布经核准出口商的相关资讯及其输入数据库，包括：

a) 经核准出口商的合法名称和地址。

b) 经核准出口商的授权编码。

c) 授权编码的签发日期和失效日期（若有）

d) 获准自行签发原产地声明的货物清单，最低为章级。

5. 此条目第 4 款 a 项至 d 项所述项目的任何变更或原产地声明授权的撤回或中止，应当立即通知至其他缔约国。如果出口缔约国的主管部门已经建立了所有缔约国均可访问且包含上述信息的安全网站，则无需按以上方式进行通知。

6. 出口缔约国主管部门应当监管经核准出口商，其中包括核查经核准出口商签发的原产地声明以及撤销签发原产地声明的授权编码倘若经核准出口商不能满足本条第 1 款所列条件。

7. 经核准出口商应当按照进口缔约国海关的要求执行货物原产地资格核查程序并依照进口缔约国的规定及履行本通知的规定提供各相关文件以证明原产货物资格，包括提供供应商或生产商的资讯。

8. 此条目适用于从其他缔约国出口到越南的自行签发原产地声明的经核准出口商。

第二十一条、原产地证书

1. 原产地证书应当由出口缔约国的签证机构应出口商、生产商或其授权代表的申请签发。

2. 出口商、生产商或其授权代表应当依照出口缔约国的国内法规向出口缔约国的原产地签证机构提交书面或电子申请。

3. 原产地证书应当符合以下条件：

a) 有独立的参照编号。

b) 用英语撰写。

c) 载有出口缔约国签证机构以手工或电子方式作出的签名和公章。

d) 可为同一批次的货物开具两份或两份以上的发票。

d) 可包含多种分别具备原产资格的货物。

e) 确定货物具备原产资格及满足本通知的各项规定。

g) 包括本通知附录二规定的最低信息要求。

4. 本通知附录三规定的 RCEP 版原产地证书模板适用于出口至其他缔约国的越南出口货物。

5. 在原产地证书包含不正确信息的情况下，出口缔约国的签证机构可以采取以下两种方式之一的操作：

a) 签发新的原产地证书，并且作废初始的原产地证书。

b) 以剔除错误并以补充的方式对初始原产地证书进行修改。任何变更应当载有出口缔约国签证机构的签名和盖章确认。

6. 如果由于非蓄意的差错、疏忽或其他合理原因导致原产地证书未在交货前签发，或在本条第 5 款 a 项所述的情况下，原产地证书可以在交货之日起一年内补发并应当在“ISSUED RETROACTIVELY”选项上标注勾选符号。

7. 如果原产地证书原件被盗窃、丢失或损毁，出口商、生产商或其授权代表可以向出口缔约国签证机构书面申请签发经认证的真实副本。该副本应当符合以下条件：

a) 在原产地证书正本签发之日起一年内签发。

b) 基于初始原产地证书的申请材料。

c) 载有原产地证书正本的参照编号和签发日期。

d) 载有“CERTIFIED TRUE COPY”字样。

8. 原产地证书自签发日起一年内有效。

第二十二条、背对背原产地证明文件

1. 中间缔约国的签证机构、经核准出口商可以签发背对背原产地证明文件，但需要符合下列条件：

a) 出示有效的初始原产地证明正本或其经认证的真实副本。

b) 背对背原产地证明的有效期不超过初始原产地证明的有效期。

c) 背对背原产地证明包含初始原产地证明的相关信息，且符合本通知附录二的规定。

d) 除重新包装或装卸、储存、拆分等后勤操作，或根据进口缔约国法规的要求仅贴上标签，或其他为保持货物的良好状态或向进口缔约国运输货物所进行的必要操作外，使用背对背原产地证明再次出口的货物在中间缔约国不得进行其他进一步的加工处理。

d) 对于经物流拆部分出口的货物，背对背原产地证明应显示拆分后的出口数量，而非初始原产地证明上货物的全部数量，并且所有拆分再出口货物数量的总和不应超过初始原产地证明上货物的数量总和。

e) 背对背原产地证明载有初始原产地证明的签发日期和编号。

2. 本通知第 24 条规定的核查程序也适用于背对背原产地证明。

第二十三条、第三方发票

在满足本通知货物原产地规则的前提下，进口缔约国的海关机关不得仅因发票不由货物的出口商或生产商开具，而拒绝给予享受优惠关税待遇。

第二十四条、货物原产地核查

1. 为确定进口货物的原产资格，进口缔约国主管部门可以通过下列方式开展核查程序：

a) 书面要求进口商提供补充信息。

b) 书面要求出口商或生产商提供补充信息。

c) 书面要求出口缔约国的原产地签证机构或主管部门提供补充信息。

d) 对出口缔约国的出口商或生产商的生产经营场所开展核查访问以观察厂房设施和货物生产程序及审查货物原产资格证明的相关文件，包括各种会计凭据。生产经营场所的核查应按本款 c 项的规定进行验证后方可开展。

d) 有关缔约国共同商定的其他方式。

2. 进口缔约国按下列方式核查货物原产资格：

a) 如果按照本条第 1 款 b 项规定进行货物原产资格核查，进口缔约国应向出口缔约国的出口商或生产商及主管部门提出书面要求并随附原产地证明副本文件及说明核查原因。

b) 如果按照本条第 1 款 c 项规定进行货物原产资格核查，进口缔约国应向出口缔约国的原产地签证机构及主管部门提出书面要求并随附原产地证明副本文件及说明核查原因。

c) 如果按照本条第 1 款 d 项规定进行货物原产资格核查，进口缔约国应向出口缔约国的出口商或生产商及主管部门提供关于生产经营场所审查的书面同意并说明提议审查的访问日期、地点及具体目的。

3. 应进口缔约国的请求，可在出口缔约国的同意和协助下按照双方共同商议的内容开展对出口商或生产商的生产经营场所的核查访问。

4. 对于本条第 1 款 a 至 d 项项下规定的核查，进口缔约国应当：

a) 允许进口商、出口商或生产商或出口缔约国的原产地签证机构或主管部门自收到本条第 1 款 a 至 c 项项下规定的书面要求之日起于 30 天或最长 90 天内答复。

b) 允许出口商、生产商或主管部门在收到本条第 1 款 d 项项下的核查书面要求之日起 30 日内决定同意或拒绝该要求。

c) 自收到必要资讯之日起在 90 天或最长 180 天内作出决定。

5. 根据本条第 1 款规定，进口缔约国应当向进口商、出口商或生产商或出口缔约国的原产地签证机构或主管部门提供书面核查结果并说明理由。

6. 进口缔约国海关机关在核查期间可以暂缓给予享受优惠关税待遇。进口缔约国应当放行货物，但可以依照其国内法规要求执行通关的相关程序。

第二十五条、提交货物原产地证明文件以享受优惠关税待遇

1. 进口商必须提交有效的货物原产地证明文件至进口缔约国的海关机关以享受优惠关税待遇。

2. 进口货物的完税价格不超过 200（贰佰）美元或以进口缔约国货币计算的等额价值或进口缔约国规定的其他更高金额，可获免提交货物原产地证明文件，只要该项进口不是为规避向海关机关提交货物原产地证明文件而蓄意安排的连续性或多批次小批量的进口。

3. 根据本通知第 18 条第 1 款 b 项规定如货物运输途经除该出口缔约国和进口缔约国以外的一个或多个缔约国或非缔约国，海关机构可以要求进口商按照本通知的第 18 条第 3 款的规定提交证明文件。

4. 由于不可抗力或进出口商无法控制的其他合理原因，原产地证明无法在规定的期限内向进口缔约国海关提交，该原产地证明仍可以被接受。

第二十六条、提交补充文件以享受关税优惠待遇

如果在办理进口清关手续时未申报以享受关税优惠待遇，进口商应当按下列方式操作以取得享受关税优惠待遇资格：

1. 办理进口清关手续时在进口报关单上注明货物原产地及迟交原产地证明文件。

2. 在规定期限内补充申报并提交货物原产地证明文件。

第二十七条、拒绝给予享受优惠关税待遇

1. 对下列两种的其中一种情况，进口缔约国的海关机关可以拒绝给予享受优惠关税待遇：

a) 货物不符合本通知的规定。

b) 货物的进口商、出口商或生产商不能证明该货物符合本通知的规定以享受优惠关税待遇。

2. 如果进口缔约国的海关机关拒绝给予享受优惠关税待遇时，进口方海关应向进口商提供书面拒绝决定及说明其理由。

3. 在下列情况下，进口缔约国海关可以拒绝给予享受优惠关税待遇：

a) 进口缔约国海关未收到足以判定该货物具备原产资格的资讯。

- b) 出口缔约国的出口商、生产商或主管部门未按照本通知第 24 条规定对货物原产资格核查的书面要求作出答复。
- c) 依照本通知第 24 条规定提出的生产经营场所核查访问请求被拒绝。

第二十八条、在途货物过渡性条款

自 RCEP 协定生效之日起，处于运输途中或者尚未进口至缔约国且符合本通知规定的货物，进口商必须在 180 日内作出申报及提交货物原产地证明文件，经审核后给予享受优惠关税待遇。

第二十九条、微小差错的处理

在对货物原产资格无存疑的情况下，如发现原产地证明文件信息与提交给进口缔约国海关机关以办理清关的文件信息之间存在印刷错误等细微差异，则其微小差错应当被忽略，只要原产地证明文件与实际进口的货物相符则不失其效力。

第三十条、文件储存

1. 出口商、生产商、原产地签证机构或主管部门自原产地证明签发之日起对证明货物原产资格的所有相关资料按照至少 3 年或其缔约国相关法规所规定的更长期限内进行储存。
2. 进口商自货物进口之日起对证明货物原产资格的所有相关资料按照至少 3 年或其缔约国相关法规所规定的更长期限内进行储存。
3. 本条第 1 及第 2 款所述的文件储存可以依照缔约国法律法规，存储于任何易于检索的介质中，包括数字、电子、光学、磁性或书面形式。

第四章

执行条款

第三十一条、执行机构

1. 促成货物原产地规则理解共识的指导内容由各缔约成员国在 RCEP 协定框架下轮流一致同意或在联合委会及货物原产地规则分委会的执行报告会议中一致同意，作为原产地签证机构及海关机关的执行依据。
2. 本条第 1 款所述的内容将通过工商部及财政部（海关总局）通知至各原产地签发机构及各海关机关。

第三十二条、执行条款

1. 本通知自 2022 年 4 月 4 日起正式生成执行效力。
2. 原产地签证机构应在本通知生效日前考虑为越南出口货物签发 RCEP 版原产地证书，以根据 RCEP 协定及进口缔约国的规定享受关税优惠待遇。

3. 进口缔约国海关机关接受自 2022 年 1 月 1 日签发的货物原产地证明文件。享受关税优惠待遇的货物原产地证明文件的核查程序应按照 RCEP 协定的规定、本通知第三章所规定的内容及相关的法律指导文件执行。

收件处：

- 政府总理、各政府副总理；
- 国家主席办公室、总书记办公室、国会办公室、党委的各部门及党中央办公室；
- 各部级、部级等权机关及隶属政府的机关；
- 各省、中央直辖市人民委员会；
- 最高人民监察院、最高人民法院；
- 司法部（法律文件规范检查局）；
- 公告；
- 国家审计机关；
- 政府电子信息门户；
- 工商部电子信息门户；
- 各省、市工商廳；
- 工商部：部长、副部长、各总局、分局、隶属部的务级单位、区域进出口管理室；
- 存档：文书、进出口。

部長

(已簽名蓋章)

阮鴻延

~ 恒利翻译，謹供參考 ~

BỘ CÔNG THƯƠNG

Số: 05/2022/TT-BCT

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc lập - Tự do - Hạnh phúc

Hà Nội, ngày 18 tháng 02 năm 2022

THÔNG TƯ

QUY ĐỊNH QUY TẮC XUẤT XỨ HÀNG HÓA TRONG HIỆP ĐỊNH ĐỐI TÁC KINH TẾ TOÀN DIỆN KHU VỰC

Căn cứ Nghị định số 98/2017/NĐ-CP ngày 18 tháng 8 năm 2017 của Chính phủ quy định chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và cơ cấu tổ chức của Bộ Công Thương;

Căn cứ Nghị định số 31/2018/NĐ-CP ngày 08 tháng 3 năm 2018 của Chính phủ quy định chi tiết Luật Quản lý ngoại thương về xuất xứ hàng hóa;

Thực hiện Hiệp định Đối tác Kinh tế toàn diện khu vực ký ngày 15 tháng 11 năm 2020 qua hình thức trực tuyến;

Theo đề nghị của Cục trưởng Cục Xuất nhập khẩu;

Bộ trưởng Bộ Công Thương ban hành Thông tư quy định Quy tắc xuất xứ hàng hóa trong Hiệp định Đối tác Kinh tế toàn diện khu vực.

Chương I

QUY ĐỊNH CHUNG

Điều 1. Phạm vi điều chỉnh

Thông tư này quy định Quy tắc xuất xứ hàng hóa trong Hiệp định Đối tác Kinh tế toàn diện khu vực (sau đây gọi là Hiệp định RCEP).

Điều 2. Đối tượng áp dụng

Thông tư này áp dụng đối với:

1. Cơ quan, tổ chức cấp Giấy chứng nhận xuất xứ hàng hóa (C/O).
2. Thương nhân.
3. Cơ quan, tổ chức, cá nhân liên quan đến xuất xứ hàng hóa xuất khẩu và nhập khẩu.

Điều 3. Giải thích từ ngữ

Theo quy định tại Thông tư này, các thuật ngữ dưới đây được hiểu như sau:

1. *Nuôi trồng thủy sản* là việc nuôi trồng các sinh vật sống dưới nước bao gồm cá, động vật thân mềm, loài giáp xác, động vật không xương sống dưới nước khác và thực vật thủy sinh, từ các loại con giống như trứng, cá con, cá giống và ấu trùng bằng cách can thiệp vào quá trình nuôi trồng hoặc tăng trưởng nhằm thúc đẩy sinh sản như nuôi cấy, cho ăn hoặc bảo vệ khỏi các động vật ăn thịt.
2. *CIF* là trị giá hàng hóa nhập khẩu đã bao gồm cước vận tải và phí bảo hiểm tính đến cảng hoặc cửa khẩu của nước thành viên nhập khẩu.
3. *Cơ quan có thẩm quyền* là cơ quan Chính phủ hoặc các tổ chức được chỉ định bởi nước thành viên và thông báo cho các nước thành viên khác.

4. *FOB* là trị giá hàng hóa đã giao qua mạn tàu, bao gồm phí vận tải (bất kể phương thức vận tải nào) đến cảng hoặc địa điểm cuối cùng trước khi tàu chở hàng rời bến.
5. *Hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau* là những hàng hóa hoặc nguyên liệu có thể thay thế lẫn nhau vì mục đích thương mại, có đặc tính cơ bản giống nhau.
6. *Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi* là những nguyên tắc đã được nhất trí thừa nhận hoặc áp dụng tại một nước thành viên về việc ghi chép các khoản doanh thu, chi phí, phụ phí, tài sản và các khoản phải trả; truy xuất thông tin và việc lập báo cáo tài chính. Các nguyên tắc này có thể bao gồm hướng dẫn chung cũng như các tiêu chuẩn, thông lệ và thủ tục thực hiện cụ thể.
7. *Hàng hóa* là bất kỳ thương phẩm, sản phẩm, vật phẩm hay nguyên liệu nào.
8. *Cơ quan, tổ chức cấp C/O* là cơ quan được chỉ định hoặc ủy quyền bởi một nước thành viên để cấp C/O và phải thông báo cho các nước thành viên khác theo quy định tại Thông tư này.
9. *Nguyên liệu* là hàng hóa được sử dụng trong quá trình sản xuất ra hàng hóa khác.
10. *Hàng hóa không có xuất xứ hoặc nguyên liệu không có xuất xứ* là hàng hóa hoặc nguyên liệu không đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa theo quy định tại Thông tư này.
11. *Hàng hóa có xuất xứ hoặc nguyên liệu có xuất xứ* là hàng hóa hoặc nguyên liệu đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa theo quy định tại Thông tư này.
12. *Nhà sản xuất* là cá nhân hoặc pháp nhân tham gia vào quá trình sản xuất ra hàng hóa.
13. *Sản xuất* là các phương thức để thu được hàng hóa bao gồm trồng trọt, khai thác, thu hoạch, canh tác, nuôi trồng, chăn nuôi, chiết xuất, thu lượm, thu nhặt, săn bắt, đánh bắt, nuôi trồng thủy sản, đánh bắt, săn bắn, chế tạo, sản xuất, gia công hoặc lắp ráp hàng hóa.

Điều 4. Chứng nhận và kiểm tra xuất xứ hàng hóa tại Việt Nam

1. Ban hành kèm theo Thông tư này các Phụ lục:

- a) Phụ lục I: Quy tắc cụ thể mặt hàng.
- b) Phụ lục II: Danh mục thông tin tối thiểu của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa.
- c) Phụ lục III: Mẫu C/O mẫu RCEP xuất khẩu và mẫu Tờ khai bổ sung C/O.
- d) Phụ lục IV: Danh mục hàng hóa áp dụng khác biệt thuế có điều kiện.

2. Danh mục cơ quan, tổ chức cấp C/O mẫu RCEP của Việt Nam được cập nhật trên Hệ thống quản lý và cấp chứng nhận xuất xứ điện tử của Bộ Công Thương tại địa chỉ <https://ecosys.gov.vn>. Các cơ quan, tổ chức cấp C/O mẫu RCEP của Việt Nam đăng ký mẫu con dấu, chữ ký và cập nhật các mẫu con dấu, chữ ký này theo hướng dẫn của Bộ Công Thương.

3. Quy trình chứng nhận và kiểm tra xuất xứ hàng hóa thực hiện theo quy định tại Nghị định số 31/2018/NĐ-CP ngày 08 tháng 3 năm 2018 của Chính phủ quy định chi tiết Luật Quản lý ngoại thương về xuất xứ hàng hóa, các quy định của pháp luật về xuất xứ hàng hóa và quy định tại Thông tư này.

Chương II

CÁCH XÁC ĐỊNH XUẤT XỨ HÀNG HÓA

Điều 5. Hàng hóa có xuất xứ

Hàng hóa được coi là có xuất xứ khi:

1. Hàng hóa có xuất xứ thuần túy hoặc được sản xuất toàn bộ tại một nước thành viên theo quy định tại Điều 6 Thông tư này.
2. Hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên chỉ từ nguyên liệu có xuất xứ từ một hay nhiều nước thành viên.
3. Hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên có sử dụng nguyên liệu không có xuất xứ, đáp ứng quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này.

Điều 6. Hàng hóa có xuất xứ thuần túy

Theo quy định tại khoản 1 Điều 5 Thông tư này, hàng hóa được coi là có xuất xứ thuần túy hoặc được sản xuất toàn bộ tại một nước thành viên trong các trường hợp sau:

1. Cây trồng và các sản phẩm từ cây trồng (bao gồm quả, hoa, rau, cây, rong biển, nấm và cây trồng) được trồng, thu hoạch, hái hoặc thu lượm tại nước thành viên đó.
2. Động vật sống được sinh ra và nuôi dưỡng tại nước thành viên đó.
3. Sản phẩm thu được từ động vật sống được nuôi dưỡng tại nước thành viên đó.
4. Sản phẩm thu được từ săn bắn, đánh bẫy, đánh bắt, canh tác, nuôi trồng thủy sản, thu lượm hoặc săn bắt tại nước thành viên đó.
5. Khoáng sản và các chất sản sinh tự nhiên khác, không bao gồm từ khoản 1 đến khoản 4 Điều này, được chiết xuất hoặc lấy từ đất, nước, đáy biển hoặc lớp đất dưới đáy biển.
6. Hải sản và các sản phẩm từ biển khác đánh bắt bằng tàu của nước thành viên đó (tàu được đăng ký và được phép treo cờ của nước thành viên đó) và các sản phẩm khác được đánh bắt bởi nước thành viên đó hoặc cá nhân hoặc pháp nhân của nước thành viên đó lấy từ vùng nước, đáy biển hoặc lòng đất dưới đáy biển bên ngoài lãnh hải của các nước thành viên và các nước không phải là thành viên, phù hợp với luật pháp quốc tế với điều kiện trong trường hợp hải sản và các sản phẩm từ biển khác đánh bắt từ vùng đặc quyền kinh tế của các nước thành viên hoặc các nước không phải là thành viên thì nước thành viên đó hoặc cá nhân hoặc pháp nhân của nước thành viên đó có quyền khai thác vùng đặc quyền kinh tế đó và trong trường hợp sản phẩm khác, nước thành viên đó hoặc cá nhân hoặc pháp nhân của nước thành viên đó có quyền khai thác đáy biển và lòng đất dưới đáy biển đó, phù hợp với luật pháp quốc tế.
7. Hải sản và các sản phẩm từ biển khác đánh bắt bằng tàu của nước thành viên đó từ vùng biển phù hợp với luật pháp quốc tế.
8. Sản phẩm chế biến hoặc sản xuất ngay trên tàu chế biến của nước thành viên đó từ các sản phẩm nêu tại khoản 6 hoặc khoản 7 Điều này.
9. Sản phẩm là phế thải và phế liệu thu được từ quá trình sản xuất hoặc tiêu dùng tại nước thành viên đó, với điều kiện sản phẩm đó chỉ dùng để tiêu hủy, tái chế nguyên liệu thô hoặc dùng cho mục đích tái chế; hoặc là sản phẩm đã qua sử dụng được thu nhập tại nước thành viên đó, với điều kiện sản phẩm đó chỉ dùng để tiêu hủy, tái chế nguyên liệu thô hoặc dùng cho mục đích tái chế.
10. Hàng hóa thu được hoặc được sản xuất tại nước thành viên đó chỉ từ các sản phẩm nêu từ khoản 1 đến khoản 9 Điều này hoặc từ các sản phẩm thu được từ chúng.

Điều 7. Cộng gộp

Hàng hóa và nguyên liệu theo quy định tại Điều 5 Thông tư này và được sử dụng làm nguyên liệu tại một nước thành viên khác để sản xuất ra hàng hóa hoặc nguyên liệu khác được coi là có xuất xứ của nước thành viên nơi sản xuất hoặc chế biến ra hàng hóa hoặc nguyên liệu cuối cùng.

Điều 8. Hàm lượng giá trị khu vực

1. Hàm lượng giá trị khu vực (RVC) nêu tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này được tính dựa trên một trong các cách tính sau:

a) Công thức tính gián tiếp:

$$RVC = \frac{FOB - VNM}{FOB} \times 100$$

b) Công thức tính trực tiếp:

$$RVC = \frac{VOM + \text{Chi phí nhân công trực tiếp} + \text{Chi phí phân bổ trực tiếp} + \text{Lợi nhuận} + \text{Chi phí khác}}{FOB} \times 100$$

Trong đó:

RVC là hàm lượng giá trị khu vực được thể hiện bằng tỷ lệ phần trăm.

FOB là giá *FOB* được định nghĩa tại khoản 4 Điều 3 Thông tư này.

VOM là trị giá nguyên liệu, bộ phận hoặc sản phẩm mua lại hoặc tự sản xuất có xuất xứ và được sử dụng trong quá trình sản xuất hàng hóa.

VNM là trị giá nguyên liệu không có xuất xứ được sử dụng trong quá trình sản xuất hàng hóa.

Chi phí nhân công trực tiếp bao gồm tiền lương, thù lao và các khoản phúc lợi khác của người lao động.

Chi phí phân bổ trực tiếp là tổng chi phí phân bổ.

2. Trị giá hàng hóa theo quy định tại Thông tư này được tính dựa trên Điều VII của Hiệp định chung về thuế quan và thương mại (GATT) 1994 và Hiệp định Trị giá hải quan. Tất cả các chi phí được ghi chép và lưu lại theo Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi được áp dụng tại nước thành viên nơi sản xuất ra hàng hóa.

3. Trị giá của nguyên liệu không có xuất xứ:

a) Trường hợp nguyên liệu nhập khẩu, là giá CIF của nguyên liệu tại thời điểm nhập khẩu.

b) Trường hợp nguyên liệu sản xuất trong nước, là giá bán của nhà sản xuất nguyên liệu đó.

4. Nguyên liệu không xác định được xuất xứ được coi là nguyên liệu không có xuất xứ.

5. Các chi phí sau đây có thể được khấu trừ từ trị giá nguyên liệu không có xuất xứ hoặc không xác định được xuất xứ:

a) Chi phí vận chuyển, bảo hiểm, đóng gói và các chi phí khác có liên quan đến vận chuyển phát sinh trong quá trình vận chuyển nguyên liệu tới nơi của nhà sản xuất hàng hóa.

b) Phí, thuế và chi phí môi giới hải quan, ngoại trừ thuế đã được miễn, được hoàn, hoặc có thể thu hồi khác.

c) Chi phí xử lý phế thải và hồng học, trừ đi trị giá của phế liệu tái sử dụng hoặc sản phẩm phụ.

6. Trường hợp không biết các chi phí được nêu từ điểm a đến điểm c khoản 5 Điều này hoặc không có chứng từ chứng minh chi phí thì không được khấu trừ các chi phí này.

Điều 9. Nước xuất xứ

1. Nước xuất xứ là nước thành viên nơi hàng hóa đáp ứng quy định tại Điều 5 Thông tư này.
2. Trường hợp hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên chỉ từ nguyên liệu có xuất xứ của một hay nhiều nước thành viên theo quy định tại khoản 2 Điều 5 Thông tư này, nước xuất xứ của hàng hóa là nước thành viên xuất khẩu với điều kiện quá trình sản xuất hàng hóa đó vượt qua công đoạn gia công, chế biến đơn giản theo quy định tại khoản 3 Điều 10 Thông tư này.
3. Trường hợp hàng hóa thuộc danh mục áp dụng khác biệt thuế có quy tắc xuất xứ bổ sung theo quy định tại Phụ lục IV ban hành kèm theo Thông tư này, nước xuất xứ của hàng hóa là nước thành viên xuất khẩu với điều kiện hàng hóa đó đáp ứng quy định tại Điều 5 Thông tư này và Hàm lượng giá trị nội địa (DVC) không thấp hơn 20%.
4. Trường hợp nước thành viên xuất khẩu không được xác định là nước xuất xứ theo quy định từ khoản 1 đến khoản 3 Điều này, nước xuất xứ là nước thành viên có tổng trị giá cao nhất các nguyên liệu có xuất xứ được dùng để sản xuất ra hàng hóa tại nước thành viên xuất khẩu.
5. DVC được tính theo công thức tính RVC nêu tại Điều 8 Thông tư này. Nguyên liệu có xuất xứ nhập khẩu từ các nước thành viên khác được coi là nguyên liệu không có xuất xứ khi tính DVC.

Điều 10. Công đoạn gia công, chế biến đơn giản

1. “Đơn giản” là hoạt động không cần kỹ năng đặc biệt, máy móc, thiết bị hoặc thiết bị được sản xuất hoặc lắp đặt đặc biệt để thực hiện hoạt động.
2. “Giết mổ” được hiểu chỉ là giết động vật.
3. Các công đoạn dưới đây được coi là công đoạn gia công, chế biến đơn giản:
 - a) Các công đoạn bảo quản nhằm đảm bảo hàng hóa duy trì tình trạng tốt khi vận chuyển hoặc lưu kho.
 - b) Đóng gói hoặc trưng bày hàng hóa để vận chuyển hoặc để bán.
 - c) Các công đoạn đơn giản bao gồm chọn lọc, sàng lọc, sắp xếp, phân loại, dũa, cắt, rạch, mài, uốn, cuộn lại hoặc tháo cuộn.
 - d) Dán hoặc in nhãn, mác, lô-gô, hoặc các dấu hiệu phân biệt tương tự trên hàng hóa hoặc bao bì của chúng.
 - d) Chi pha loãng với nước hoặc chất khác không làm thay đổi cơ bản các đặc tính của hàng hóa.
 - e) Tháo rời sản phẩm thành các bộ phận.
 - g) Giết mổ động vật.
 - h) Sơn và các công đoạn đánh bóng đơn giản.
 - i) Bóc vỏ, tách hạt hoặc làm tróc hạt đơn giản.
 - k) Trộn đơn giản các sản phẩm dù cùng loại hay khác loại.
 - l) Kết hợp hai hoặc nhiều công đoạn được nêu từ điểm a đến điểm k khoản này.
4. Các công đoạn nêu tại khoản 3 Điều này khi thực hiện với nguyên liệu không có xuất xứ để sản xuất ra hàng hóa được coi là không đủ để xác định xuất xứ của hàng hóa.

Điều 11. De Minimis

1. Hàng hóa không đáp ứng tiêu chí chuyển đổi mã số hàng hóa theo quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này vẫn được coi là có xuất xứ nếu đáp ứng các quy định khác tại Thông tư này và thuộc

một trong các trường hợp sau:

a) Đối với hàng hóa thuộc Chương 01 đến Chương 97 của Hệ thống hài hòa mô tả và mã hóa hàng hóa, trị giá của tất cả các nguyên liệu không có xuất xứ để sản xuất ra hàng hóa và không đáp ứng tiêu chí chuyên đổi mã số hàng hóa không vượt quá 10% trị giá FOB của hàng hóa đó. Trị giá của nguyên liệu không có xuất xứ được tính theo khoản 3 Điều 8 Thông tư này.

b) Đối với hàng hóa thuộc Chương 50 đến Chương 63 của Hệ thống hài hòa mô tả và mã hóa hàng hóa, trọng lượng của tất cả các nguyên liệu không có xuất xứ để sản xuất ra hàng hóa và không đáp ứng tiêu chí chuyên đổi mã số hàng hóa không vượt quá 10% tổng trọng lượng của hàng hóa.

2. Trị giá nguyên liệu không có xuất xứ theo quy định tại khoản 1 Điều này được tính là trị giá nguyên liệu không có xuất xứ khi áp dụng công thức tính hàm lượng giá trị khu vực.

Điều 12. Nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói

1. Trường hợp nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói hàng hóa nhằm mục đích vận chuyển, không xét đến khi xác định xuất xứ hàng hóa.

2. Trường hợp nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói hàng hóa nhằm mục đích bán lẻ và được phân loại cùng với hàng hóa, không xét đến khi xác định xuất xứ hàng hóa, với điều kiện:

a) Hàng hóa có xuất xứ thuần túy hoặc được sản xuất toàn bộ tại một nước thành viên theo quy định tại khoản 1 Điều 5 Thông tư này.

b) Hàng hóa được sản xuất tại một nước thành viên chỉ từ nguyên liệu có xuất xứ từ một hoặc nhiều nước thành viên theo quy định tại khoản 2 Điều 5 Thông tư này.

c) Hàng hóa đáp ứng tiêu chí chuyên đổi mã số hàng hóa hoặc công đoạn sản xuất hoặc chế biến cụ thể theo quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này.

3. Trường hợp hàng hóa được tính theo tiêu chí hàm lượng giá trị khu vực, trị giá của nguyên liệu đóng gói và bao bì đóng gói hàng hóa nhằm mục đích bán lẻ được xem là có xuất xứ hoặc không có xuất xứ, tùy từng trường hợp cụ thể, khi tính hàm lượng giá trị khu vực của hàng hóa.

Điều 13. Phụ kiện, phụ tùng và dụng cụ

1. Phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa được coi là một phần của hàng hóa và không tính đến khi xác định tất cả các nguyên liệu không có xuất xứ được sử dụng để sản xuất hàng hóa có đáp ứng tiêu chí chuyên đổi mã số hàng hóa hoặc công đoạn sản xuất hoặc chế biến cụ thể theo quy định tại Phụ lục I ban hành kèm theo Thông tư này, với điều kiện:

a) Phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa không được lập hóa đơn riêng với hàng hóa.

b) Số lượng và trị giá của phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa là thông lệ đối với hàng hóa.

2. Trường hợp không áp dụng quy định tại khoản 1 Điều này, khi hàng hóa áp dụng tiêu chí hàm lượng giá trị khu vực, trị giá của phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa được xem là có xuất xứ hoặc không có xuất xứ, tùy từng trường hợp cụ thể, khi tính hàm lượng giá trị khu vực của hàng hóa, với điều kiện:

a) Phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa không được lập hóa đơn riêng với hàng hóa.

b) Số lượng và trị giá của phụ kiện, phụ tùng, dụng cụ và tài liệu hướng dẫn hoặc tài liệu mang tính thông tin khác đi kèm với hàng hóa là thông lệ đối với hàng hóa.

Điều 14. Các nguyên liệu trung gian

1. Nguyên liệu trung gian được xem là nguyên liệu có xuất xứ mà không xét đến nơi sản xuất và trị giá của nó là chi phí được tính theo Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi trong hồ sơ của nhà sản xuất.

2. Nguyên liệu trung gian là hàng hóa được sử dụng trong quá trình sản xuất, kiểm tra hoặc giám định hàng hóa khác nhưng không được cấu thành vật lý vào hàng hóa khác đó hoặc hàng hóa được sử dụng để bảo trì nhà xưởng hoặc vận hành thiết bị liên quan đến việc sản xuất hàng hóa, bao gồm:

a) Nhiên liệu và năng lượng.

b) Dụng cụ, khuôn rập và khuôn đúc.

c) Phụ tùng và vật liệu để bảo dưỡng thiết bị và nhà xưởng.

d) Dầu, mỡ bôi trơn, hợp chất và các nguyên liệu khác được sử dụng trong quá trình sản xuất hoặc được sử dụng để vận hành thiết bị và nhà xưởng.

d) Găng tay, kính, giày dép, quần áo, vật tư trang bị bảo hộ lao động.

e) Trang thiết bị, máy móc và vật tư dùng để thử nghiệm hoặc kiểm tra hàng hóa.

g) Chất xúc tác và dung môi.

h) Bất kỳ nguyên liệu nào khác không cấu thành nên sản phẩm nhưng việc sử dụng chúng trong quá trình sản xuất phải được chứng minh là một phần của quá trình sản xuất đó.

Điều 15. Hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau

Việc xác định hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau là có xuất xứ được thực hiện bằng cách chia tách vật lý từng hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau hoặc áp dụng Các nguyên tắc kế toán về quản lý kho được thừa nhận trong Các nguyên tắc kế toán được chấp nhận rộng rãi tại nước thành viên xuất khẩu và áp dụng trong suốt năm tài khóa đó trong trường hợp hàng hóa hoặc nguyên liệu giống nhau và có thể thay thế lẫn nhau được trộn lẫn.

Điều 16. Nguyên liệu được sử dụng trong quá trình sản xuất

Nguyên liệu không có xuất xứ trải qua quá trình sản xuất đáp ứng quy định tại Thông tư này được coi là nguyên liệu có xuất xứ khi sử dụng để sản xuất ra sản phẩm tiếp theo, bất kể nguyên liệu đó có được sản xuất bởi nhà sản xuất sản phẩm tiếp theo đó hay không.

Điều 17. Đơn vị xét xuất xứ hàng hóa

1. Đơn vị xét xuất xứ hàng hóa áp dụng tại Thông tư này được coi là một sản phẩm cụ thể và được coi là đơn vị cơ bản khi phân loại theo Hệ thống hài hòa về mô tả và mã hóa hàng hóa.

2. Trường hợp lô hàng gồm nhiều sản phẩm tương tự được phân loại tại một dòng thuế, từng sản phẩm được xét riêng biệt để xác định có xuất xứ hay không có xuất xứ.

Điều 18. Vận chuyển trực tiếp

1. Hàng hóa được coi là giữ nguyên xuất xứ theo quy định lại Điều 5 Thông tư này khi đáp ứng một trong các điều kiện sau:

- a) Hàng hóa được vận chuyển trực tiếp từ nước thành viên xuất khẩu đến nước thành viên nhập khẩu.
- b) Hàng hóa được vận chuyển qua một hay nhiều nước thành viên mà không phải là nước thành viên xuất khẩu và nước thành viên nhập khẩu (sau đây gọi là các nước thành viên trung gian), hoặc qua các nước không phải là thành viên, với điều kiện:
- b1) Không trải qua bất kỳ công đoạn sản xuất, gia công tại các nước thành viên trung gian hoặc các nước không phải là thành viên, ngoại trừ các hoạt động hậu cần như dỡ hàng, bốc hàng, lưu kho hoặc các hoạt động cần thiết khác để bảo quản tốt hàng hóa hoặc để vận chuyển hàng hóa tới nước thành viên nhập khẩu.
- b2) Dưới sự giám sát của cơ quan hải quan của các nước thành viên trung gian hoặc các nước không phải là thành viên.
2. Trường hợp hàng hóa vận chuyển theo quy định tại điểm b khoản 1 Điều này phải xuất trình cho cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu chứng từ hải quan của các nước thành viên trung gian hoặc các nước không phải là thành viên hoặc bất kỳ chứng từ phù hợp khác theo yêu cầu của cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu.
3. Các chứng từ phù hợp theo quy định tại khoản 2 Điều này bao gồm chứng từ giao hàng hoặc chứng từ vận tải như vận tải đường hàng không, vận đơn đường biển (B/L), chứng từ vận tải đa phương thức hoặc các loại chứng từ vận tải kết hợp, bản sao của hóa đơn thương mại gốc của hàng hóa đó, báo cáo tài chính, giấy chứng nhận không thay đổi xuất xứ hoặc các chứng từ liên quan khác được yêu cầu bởi cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu.

Chương III

CHỨNG NHẬN VÀ KIỂM TRA XUẤT XỨ HÀNG HÓA

Điều 19. Quy định chung về cơ chế chứng nhận xuất xứ hàng hóa

1. Hàng hóa có xuất xứ của Việt Nam xuất khẩu sang các nước thành viên được xem xét cho hưởng ưu đãi thuế quan trong khuôn khổ Hiệp định RCEP khi có C/O được cấp theo quy định Thông tư này.
2. Hàng hóa có xuất xứ của các nước thành viên nhập khẩu vào Việt Nam được xem xét cho hưởng ưu đãi thuế quan trong khuôn khổ Hiệp định RCEP khi nộp một trong các chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa sau:
- a) C/O được cấp bởi cơ quan, tổ chức cấp C/O theo quy định tại Điều 21 và Điều 22 Thông tư này.
- b) Chứng từ tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa do nhà xuất khẩu đủ điều kiện phát hành theo quy định tại Điều 20 và Điều 22 Thông tư này.
3. Chứng từ tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm h khoản 2 Điều này:
- a) Được phát hành dưới dạng văn bản hoặc các hình thức khác bao gồm dạng điện tử.
- b) Bao gồm các thông tin tối thiểu theo quy định tại Phụ lục II ban hành kèm theo Thông tư này.
- c) Có hiệu lực trong vòng 01 năm kể từ ngày phát hành.
- d) Sử dụng ngôn ngữ tiếng Anh, có chữ ký và tên của người tự chứng nhận và thời điểm phát hành.

Điều 20. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện

1. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu áp dụng cơ chế tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa cho nhà xuất khẩu đủ điều kiện theo quy định của nước thành viên xuất khẩu đó. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện đáp ứng các điều kiện sau:

- a) Đăng ký theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.
- h) Có sự hiểu biết về quy tắc xuất xứ hàng hóa.
- c) Có kinh nghiệm xuất khẩu theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.
- d) Lưu trữ tài liệu xuất khẩu, có hệ thống quản lý rủi ro.
- d) Trường hợp nhà xuất khẩu đủ điều kiện là nhà thương mại thì phải có thông tin khai báo xuất xứ từ nhà sản xuất để đảm bảo hàng hóa có xuất xứ và cung cấp trong trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định.
- e) Có hệ thống lưu giữ sổ sách và có hệ thống lưu trữ thông tin theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.

2. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu cấp văn bản chấp thuận cho nhà xuất khẩu đủ điều kiện bằng văn bản hoặc bằng hình thức điện tử, cung cấp mã số cho nhà xuất khẩu đủ điều kiện và thông báo các thông tin của nhà xuất khẩu đủ điều kiện theo quy định tại khoản 4 Điều này.

3. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện được tự phát hành chứng từ tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa đối với những mặt hàng được phép tự chứng nhận xuất xứ và cung cấp các chứng từ liên quan đến lô hàng xuất khẩu đó.

4. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu thông báo các thông tin về nhà xuất khẩu đủ điều kiện vào cơ sở dữ liệu, bao gồm:

- a) Tên và địa chỉ hợp pháp của nhà xuất khẩu đủ điều kiện.
- b) Mã số của nhà xuất khẩu đủ điều kiện.
- c) Ngày phát hành, nếu có, ngày hết hạn của mã số.
- d) Danh sách các mặt hàng được phép tự chứng nhận xuất xứ, ít nhất ở cấp độ Chương.

5. Bất kỳ thay đổi nào nêu từ điểm a đến điểm d khoản 4 Điều này hoặc loại bỏ hoặc tạm đình chỉ tự chứng nhận xuất xứ thì phải thông báo ngay lập tức cho các nước thành viên khác. Trường hợp cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu có trang điện tử bảo mật và cho phép các nước thành viên khác truy cập thì không phải thông báo theo hình thức trên.

6. Cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu phải giám sát nhà xuất khẩu đủ điều kiện trong đó bao gồm kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa của nhà xuất khẩu đủ điều kiện và chấm dứt hiệu lực mã số tự chứng nhận xuất xứ hàng hóa nếu nhà xuất khẩu không còn đáp ứng các điều kiện nêu tại khoản 1 Điều này.

7. Nhà xuất khẩu đủ điều kiện phải có trách nhiệm thực hiện quy trình kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa của cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu, cung cấp các chứng từ liên quan để chứng minh hàng hóa có xuất xứ bao gồm thông tin của nhà cung ứng hoặc nhà sản xuất theo quy định của nước thành viên nhập khẩu cũng như đáp ứng quy định tại Thông tư này.

8. Điều này áp dụng đối với nhà xuất khẩu đủ điều kiện tự chứng nhận xuất xứ cho hàng hóa nhập khẩu từ các nước thành viên khác về Việt Nam.

Điều 21. C/O

- 1. C/O do cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu cấp dựa trên đơn đề nghị của nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc người đại diện của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất.
- 2. Nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc người đại diện của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất nộp đơn đề nghị

cấp C/O bằng văn bản hoặc bằng hình thức điện tử cho cơ quan, tổ chức cấp C/O theo quy định của nước thành viên xuất khẩu.

3. C/O đáp ứng các điều kiện sau:

a) Có số tham chiếu riêng.

b) Được thể hiện bằng tiếng Anh.

c) Có chữ ký và con dấu của cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu. Chữ ký và con dấu được thể hiện bằng tay hoặc bằng hình thức điện tử.

d) Có thể khai báo hai hay nhiều hóa đơn thương mại cho một lô hàng.

đ) Có thể bao gồm nhiều loại hàng hóa với điều kiện mỗi loại hàng hóa đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa tương ứng.

e) Xác định hàng hóa có xuất xứ và đáp ứng các quy định tại Thông tư này.

g) Bao gồm các thông tin tối thiểu được quy định tại Phụ lục II ban hành kèm theo Thông tư này.

4. Mẫu C/O mẫu RCEP được quy định tại Phụ lục III ban hành kèm theo Thông tư này áp dụng cho hàng hóa xuất khẩu từ Việt Nam sang các nước thành viên khác.

5. Trường hợp C/O chứa thông tin không chính xác, cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu thực hiện một trong hai hình thức sau:

a) Phát hành C/O mới và hủy C/O ban đầu.

b) Thay đổi thông tin trên C/O gốc bằng cách gạch bỏ chỗ sai và bổ sung các thông tin cần thiết. Những thay đổi này phải được xác nhận bằng chữ ký và con dấu của cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu.

6. Trường hợp ngoại lệ khi C/O không được cấp tại thời điểm giao hàng do lỗi không cố ý, bỏ quên, hoặc có lý do chính đáng khác, hoặc thuộc trường hợp nêu tại điểm a khoản 5 Điều này, C/O có thể được cấp sau nhưng không quá 01 năm sau ngày giao hàng. Trong trường hợp này, C/O phải được đánh dấu vào ô “ISSUED RETROACTIVELY”.

7. Trường hợp C/O gốc bị mất, thất lạc hoặc hư hỏng, nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc người đại diện của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất có thể đề nghị bằng văn bản đến cơ quan, tổ chức cấp C/O của nước thành viên xuất khẩu cấp bản sao chứng thực của C/O gốc. Bản sao phải đáp ứng các điều kiện sau:

a) Được cấp không quá 01 năm sau ngày cấp C/O gốc.

b) Dựa trên đơn đề nghị cấp C/O gốc.

c) Bao gồm số tham chiếu và ngày phát hành của C/O gốc.

d) Mang dòng chữ “CERTIFIED TRUE COPY”.

8. C/O có hiệu lực trong vòng 01 năm kể từ ngày cấp.

Điều 22. Chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng

1. Cơ quan, tổ chức cấp C/O, nhà xuất khẩu đủ điều kiện của nước thành viên trung gian có thể phát hành chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng với điều kiện:

a) Chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu hoặc bản sao chứng thực chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu còn hiệu lực được xuất trình.

b) Thời hạn hiệu lực của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng không vượt quá thời hạn hiệu lực của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu.

c) Chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng phải bao gồm các thông tin liên quan đến chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu theo quy định tại Phụ lục II ban hành kèm theo Thông tư này.

d) Lô hàng tái xuất sử dụng chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng không trải qua công đoạn gia công nào tại nước thành viên trung gian, ngoại trừ đóng gói lại hoặc các hoạt động hậu cần như dỡ hàng, bốc hàng, lưu kho, chia tách lô hàng, hoặc chỉ dán nhãn theo quy định của nước thành viên nhập khẩu hoặc các hoạt động cần thiết khác để đảm bảo hàng hóa trong điều kiện tốt hoặc vận chuyển hàng hóa đến nước thành viên nhập khẩu.

đ) Đối với các lô hàng xuất khẩu từng phần, số lượng của các lô hàng xuất khẩu từng phần phải được thể hiện thay vì thể hiện tổng số lượng của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu và tổng số lượng của các lô hàng xuất khẩu từng phần không được vượt quá tổng số lượng hàng hóa ghi trên chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu.

e) Thông tin trên chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng bao gồm ngày phát hành và số tham chiếu của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa ban đầu.

2. Việc kiểm tra, xác minh chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa giáp lưng được thực hiện theo quy định tại Điều 24 Thông tư này.

Điều 23. Hóa đơn bên thứ ba

Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu không từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan trong trường hợp hóa đơn thương mại không được phát hành bởi nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất với điều kiện hàng hóa đáp ứng quy tắc xuất xứ hàng hóa tại Thông tư này.

Điều 24. Kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa

1. Để xác minh xuất xứ hàng hóa nhập khẩu, cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên nhập khẩu tiến hành kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo các hình thức sau:

a) Gửi văn bản yêu cầu nhà nhập khẩu cung cấp thêm thông tin.

b) Gửi văn bản yêu cầu nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất cung cấp thêm thông tin.

c) Gửi văn bản đề nghị cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu cung cấp thêm thông tin.

d) Kiểm tra thực tế tại cơ sở sản xuất của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất tại nước thành viên xuất khẩu để quan sát cơ sở sản xuất và quy trình sản xuất hàng hóa và kiểm tra chứng từ liên quan đến xuất xứ hàng hóa bao gồm các chứng từ kế toán. Việc kiểm tra thực tế tại cơ sở sản xuất chỉ được thực hiện sau khi tiến hành xác minh theo quy định tại điểm c khoản này.

d) Hình thức khác theo thỏa thuận giữa các nước thành viên.

2. Nước thành viên nhập khẩu kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa như sau:

a) Trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm b khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu gửi thư đề nghị kèm theo bản sao chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa và nêu lý do xác minh đến nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất và cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu.

b) Trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm c khoản 1 Điều này, nước

thành viên nhập khẩu gửi thư đề nghị kèm theo bản sao chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa và nêu lý do xác minh đến cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu.

c) Trường hợp kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại điểm d khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu yêu cầu nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất và cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu gửi thư đồng ý về việc kiểm tra, xác minh tại cơ sở sản xuất và nêu rõ lịch trình làm việc dự kiến, địa điểm kiểm tra và mục đích kiểm tra.

3. Theo yêu cầu của nước thành viên nhập khẩu, việc kiểm tra cơ sở sản xuất của nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất có thể được thực hiện với sự đồng ý và hỗ trợ của nước thành viên xuất khẩu dựa trên thỏa thuận giữa nước thành viên nhập khẩu và nước thành viên xuất khẩu.

4. Trường hợp kiểm tra xác minh quy định tại điểm a đến điểm d khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu:

a) Cho phép nhà nhập khẩu, nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu phản hồi từ 30 ngày đến 90 ngày kể từ ngày nhận được thư đề nghị xác minh theo quy định từ điểm a đến điểm c khoản 1 Điều này.

b) Cho phép nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc cơ quan có thẩm quyền chấp nhận hoặc từ chối yêu cầu trong vòng 30 ngày kể từ ngày nhận được thư đề nghị xác minh nêu tại điểm d khoản 1 Điều này.

c) Đưa ra quyết định từ 90 ngày đến 180 ngày kể từ ngày nhận được thông tin cần thiết để đưa ra quyết định đó.

5. Theo quy định tại khoản 1 Điều này, nước thành viên nhập khẩu phải gửi thông báo bằng văn bản về kết quả kiểm tra, xác minh kèm theo lý do đến nhà nhập khẩu, nhà xuất khẩu, hoặc nhà sản xuất hoặc cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu.

6. Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu có thể tạm ngừng cho hưởng ưu đãi thuế quan trong khi chờ kết quả xác minh. Nước thành viên nhập khẩu cho phép thông quan hàng hóa nhưng có thể yêu cầu việc thông quan cần tuân thủ theo quy định trong nước.

Điều 25. Nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa để được hưởng ưu đãi thuế quan

1. Để được hưởng ưu đãi thuế quan, nhà nhập khẩu nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa còn hiệu lực cho cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu.

2. Hàng hóa có xuất xứ từ nước thành viên xuất khẩu có trị giá hải quan không quá 200 (hai trăm) đô-la Mỹ hoặc số tiền tương đương hoặc cao hơn tính theo đồng tiền tệ của nước thành viên nhập khẩu được miễn nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa với điều kiện việc nhập khẩu không phải là một chuỗi liên tiếp hoặc cố tình chia nhỏ lô hàng với mục đích lẫn tránh việc nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa cho cơ quan hải quan.

3. Trường hợp hàng hóa vận chuyển qua một hay nhiều nước thành viên không phải là nước thành viên xuất khẩu và nước thành viên nhập khẩu theo quy định tại điểm b khoản 1 Điều 18 Thông tư này, cơ quan hải quan có thể yêu cầu nhà nhập khẩu nộp chứng từ chứng minh theo quy định tại khoản 3 Điều 18 Thông tư này.

4. Trường hợp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa được nộp cho cơ quan hải quan quá thời hạn quy định, chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa vẫn có thể được chấp nhận nếu việc không tuân thủ thời hạn nêu trên là do bất khả kháng hoặc do những nguyên nhân chính đáng khác nằm ngoài kiểm soát của nhà xuất khẩu hoặc nhà nhập khẩu.

Điều 26. Nộp bổ sung chứng từ để được hưởng ưu đãi thuế quan

Trường hợp chưa kê khai để hưởng ưu đãi thuế quan tại thời điểm làm thủ tục hải quan nhập khẩu, để được hưởng ưu đãi thuế quan, nhà nhập khẩu có trách nhiệm:

1. Khai rõ xuất xứ hàng hóa và khai chậm nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa trên Tờ khai hải quan nhập khẩu tại thời điểm làm thủ tục hải quan.
2. Khai bổ sung và nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa trong thời hạn quy định.

Điều 27. Từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan

1. Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan đối với một trong hai trường hợp sau:

a) Hàng hóa không đáp ứng quy định tại Thông tư này.

b) Nhà nhập khẩu, nhà xuất khẩu hoặc nhà sản xuất hàng hóa không chứng minh được hàng hóa đáp ứng quy định tại Thông tư này để được hưởng ưu đãi thuế quan.

2. Trường hợp cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan, cơ quan hải quan phải cung cấp cho nhà nhập khẩu quyết định bằng văn bản và nêu rõ lý do từ chối.

3. Cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu từ chối cho hưởng ưu đãi thuế quan trong các trường hợp sau đây:

a) Cơ quan hải quan không nhận được đủ thông tin để xác định hàng hóa có xuất xứ.

b) Nhà xuất khẩu, nhà sản xuất hoặc cơ quan có thẩm quyền của nước thành viên xuất khẩu không phản hồi bằng văn bản đề nghị kiểm tra, xác minh xuất xứ hàng hóa theo quy định tại Điều 24 Thông tư này.

c) Đề nghị kiểm tra, xác minh tại cơ sở sản xuất theo quy định tại Điều 24 Thông tư này bị từ chối.

Điều 28. Điều khoản chuyển tiếp đối với hàng hóa trong quá trình vận chuyển

Vào ngày Hiệp định RCEP có hiệu lực, hàng hóa đang trong quá trình vận chuyển đến hoặc chưa được nhập khẩu vào nước thành viên nhập khẩu đáp ứng quy định tại Thông tư này được xem xét hưởng ưu đãi thuế quan. Nhà nhập khẩu khai và nộp chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa trong thời hạn 180 ngày kể từ ngày Hiệp định RCEP có hiệu lực.

Điều 29. Xử lý khác biệt hoặc sai sót nhỏ

Trường hợp không có nghi ngờ về xuất xứ hàng hóa, việc phát hiện những khác biệt nhỏ như lỗi in ấn giữa thông tin trên chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa và thông tin trên các chứng từ nộp cho cơ quan hải quan của nước thành viên nhập khẩu để làm thủ tục nhập khẩu không làm mất hiệu lực của chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa nếu những khác biệt này vẫn phù hợp với hàng hóa nhập khẩu trên thực tế.

Điều 30. Lưu trữ hồ sơ

1. Nhà xuất khẩu, nhà sản xuất, cơ quan, tổ chức cấp C/O hoặc cơ quan có thẩm quyền lưu trữ ít nhất là 03 năm kể từ ngày phát hành chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa hoặc dài hơn theo quy định của mỗi nước thành viên đối với các tài liệu liên quan chứng minh hàng hóa có xuất xứ.

2. Nhà nhập khẩu lưu trữ ít nhất là 03 năm kể từ ngày nhập khẩu hàng hóa hoặc dài hơn theo quy định của mỗi nước thành viên đối với các tài liệu liên quan chứng minh hàng hóa có xuất xứ.

3. Hồ sơ lưu trữ theo quy định tại khoản 1 và khoản 2 Điều này được lưu trữ bằng bất kỳ hình thức nào có thể cho phép truy xuất nhanh chóng, bao gồm cả ở dạng kỹ thuật số, điện tử, quang học, từ tính hoặc

văn bản theo quy định của nước thành viên đó.

Chương IV

ĐIỀU KHOẢN THI HÀNH

Điều 31. Tổ chức thực hiện

1. Các nội dung hướng dẫn, thống nhất cách hiểu liên quan đến quy tắc xuất xứ hàng hóa được các nước thành viên thống nhất luân phiên hoặc thống nhất tại báo cáo các phiên họp thực thi của Ủy ban hỗn hợp và Tiểu ban Quy tắc xuất xứ hàng hóa trong khuôn khổ Hiệp định RCEP là căn cứ để các cơ quan, tổ chức cấp C/O và cơ quan hải quan thực hiện.

2. Các nội dung nêu tại khoản 1 Điều này được thông báo đến các cơ quan, tổ chức cấp C/O và cơ quan hải quan thông qua Bộ Công Thương và Bộ Tài chính (Tổng cục Hải quan).

Điều 32. Điều khoản thi hành

1. Thông tư này có hiệu lực thi hành kể từ ngày 04 tháng 04 năm 2022.

2. Cơ quan, tổ chức cấp C/O xem xét cấp C/O mẫu RCEP cho hàng hóa xuất khẩu của Việt Nam trước ngày Thông tư này có hiệu lực để được hưởng ưu đãi thuế quan theo quy định của Hiệp định RCEP và của nước thành viên nhập khẩu.

3. Cơ quan hải quan nước thành viên nhập khẩu chấp nhận chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa được phát hành kể từ ngày 01 tháng 01 năm 2022. Thủ tục kiểm tra chứng từ chứng nhận xuất xứ hàng hóa để cho hưởng ưu đãi thuế quan được thực hiện theo quy định của Hiệp định RCEP, các nội dung quy định tại Chương III Thông tư này và các văn bản quy phạm pháp luật có liên quan./.

Nơi nhận:

- Thủ tướng, các Phó thủ tướng Chính phủ;
- Văn phòng Chủ tịch nước, Văn phòng Tổng bí thư, Văn phòng Quốc hội, Văn phòng TƯ và các Ban của Đảng;
- Các bộ, cơ quan ngang bộ, cơ quan thuộc Chính phủ;
- UBND các tỉnh, TP trực thuộc TƯ;
- Viện KSND tối cao, Tòa án ND tối cao;
- Bộ Tư pháp (Cục Kiểm tra văn bản quy phạm pháp luật);
- Công báo;
- Kiểm toán Nhà nước;
- Cổng thông tin điện tử Chính phủ;
- Cổng thông tin điện tử Bộ Công Thương;
- Sở Công Thương các tỉnh, thành phố;
- Bộ Công Thương: Bộ trưởng, các Thứ trưởng, các Tổng cục, Cục, Vụ thuộc Bộ, các Phòng QLXNKKV (19);
- Lưu: VT, XNK(5).

BỘ TRƯỞNG

Nguyễn Hồng Diên